

1. «Θερισμένα στάχυα»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Κάθε λαός ιδιαιοποιείται θετικά ή αρνητικά στις δέλτους της Ιστορίας με βάση το παρελθόν του, τις πολιτιστικές του αξίες και ακόμα το λαϊκό του βίο. Ο πατέρας της Ιστορίας Ηρόδοτος σχετικά γράφει ότι τα ειδοποιά γνωρίσματα που χαρακτηρίζουν ένα λαό είναι το «όμαιμον», το «ομόγλωσσον» και τα «ομότροπα ήθη», δηλαδή είναι το ίδιο αίμα, η ίδια γλώσσα και τα κοινά ήθη και έθιμα.

Αν πράγματι μας ενδιαφέρει να επιβιώσουμε και μάλιστα ως προνομιούχος λαός της Ιστορίας, οφείλουμε να θωρακίσουμε τη γλώσσα μας από τα γλωσσοδάνεια, που άλλωστε δεν τα έχουμε ανάγκη, να σεβόμαστε τη θρησκεία μας και να μην γινόμαστε αρνητές του λαϊκού μας πολιτισμού.

Τα «ΘΕΡΙΣΜΕΝΑ ΣΤΑΧΥΑ», όπως και τα δύο προηγούμενα λαογραφικού περιεχομένου βιβλία μου με τίτλο «ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ» και «ΣΤΑ ΜΥΛΟΛΙΘΑΡΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ» αποσκοπούν να συντηρήσουν μνήμες, να διασώσουν τρόπους ζωής και να μας προστατέψουν από τους παντοειδείς κινδύνους που περνούν τα σύνορα μας με διαβατήριο «ειρηνικής διείσδυσης».

Τα στάχυα κι αν θερίστηκαν δυναμικά εμπεριέχουν στο «είναι» τους την Ελλάδα μας περήφανη, αλώβητη, φωτοδότρα και όχι μόνον. Και πώς θα αναβλαστήσουν τα στάχυα αυτά για να μας δώσουν θυγατρικά φυτά, ισάξια των μητρικών;

Τα στάχυα αυτά θα αναβλαστήσουν, αν τα σπέρματα τους ριζοβολή-σουν στο μυαλό μας, αν βυζιάξουν χυμούς από την ψυχή μας και αν καρπίσουν κάτω από τον ζωογόνο ήλιο και ασφαλώς σε χόμα Ελληνικό!!!